

Картка Усе з далёкіх дарог вяртаюцца ў вёску па гэтай вась дарозе. Да яго вяла дарога з выбітаю каляінаю ў сухой гліне. Вёска была на ўзгорку, а лес – ніжэй. Калі па гэтай дарозе доўга ісці, выйдзеш да шашы – шырокай, асфальтаванай. Яна бывае гразкаю вясною і ўвосень, белаю – зімою. Яна бывае і вась такою – сухою, з выбітымі дарогамі, як цяпер.

Усе з далёкіх дарог вяртаюцца ў вёску па гэтай вась дарозе. Да яго вяла дарога з выбітаю каляінаю ў сухой гліне. Вёска была на ўзгорку, а лес – ніжэй. Калі па гэтай дарозе доўга ісці, выйдзеш да шашы – шырокай, асфальтаванай. Яна бывае гразкаю вясною і ўвосень, белаю – зімою. Яна бывае і вась такою – сухою, з выбітымі дарогамі, як цяпер.

Ай, ехаць на машыне! – запішчаў ён другі раз. Узрадаваны поспехам, Серж сказаў:

- Не свавольнічай, ідзі так, як усе дзеці, – мармытнуў сабе пад нос бацька.
 - Я сёння хачу паехаць у школу на машыне.
 - Ай! На машыне! – яўкнуў Серж мацней яшчэ, як першы раз, і з радасцю ўбачыў, што бацька зноў заткнуў вушы.
-

Ёсць такі край і ў мяне.

Такі край – заўсёды твой цэлы свет.

У кожнага чалавека, які меў шчасце некалі нарадзіцца на нашай зялёнай – такой маленькай і такой неабдымнай – зямлі, абавязкова ёсць свой гожа, ласкавы і шчымліва-непаўторны край, які ў вялікім і шырокім паняцці Радзімы звычайна займае невялікае, звыклае месца.

Ай, ехаць на машыне! – запішчаў ён другі раз. Узрадаваны поспехам, Серж сказаў:

- Не свавольнічай, ідзі так, як усе дзеці, – мармытнуў сабе пад нос бацька.
 - Я сёння хачу паехаць у школу на машыне.
 - Ай! На машыне! – яўкнуў Серж мацней яшчэ, як першы раз, і з радасцю ўбачыў, што бацька зноў заткнуў вушы.
-

Ёсць такі край і ў мяне.

Такі край – заўсёды твой цэлы свет.

У кожнага чалавека, які меў шчасце некалі нарадзіцца на нашай зялёнай – такой маленькай і такой неабдымнай – зямлі, абавязкова ёсць свой гожа, ласкавы і шчымліва-непаўторны край, які ў вялікім і шырокім паняцці Радзімы звычайна займае невялікае, звыклае месца.

Ай, ехаць на машыне! – запішчаў ён другі раз. Узрадаваны поспехам, Серж сказаў:

- Не свавольнічай, ідзі так, як усе дзеці, – мармытнуў сабе пад нос бацька.
- Я сёння хачу паехаць у школу на машыне.
- Ай! На машыне! – яўкнуў Серж мацней яшчэ, як першы раз, і з радасцю ўбачыў, што бацька зноў заткнуў вушы.

Жыў ды быў на свеце рак
З доўгімі вусішчамі,
Ну, пачнем мы казку так:
А як вусам павядзе –
Страшна робіцца ў вадзе.

З чорнымі вачышчамі,

Зыркiмi, лупатымi,

З лапамі разгатымі,
Шырачэзны ў шыі,
Клешні – во якія!
